

عنوان مقاله:

تبیین الگوی اولویتبندی مقاوم سازی بافتهای فرسوده شهری در راستای مدیریت بحران زلزله در بافت قدیم شهر کرمان

محل انتشار:

چهارمین کنفرانس بین المللی توسعه پایدار و عمران شهری (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

امیرمهمی مهیمی - دانشجوی کارشناسی ارشد رشته برنامه ریزی شهری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد اراک، گروه شهرسازی

حمیدرضا جودکی - استادیار، عضو هیئت علمی دانشگاه آزاد اسلامی واحد اسلامشهر

خلاصه مقاله:

بحران حادثهای است که در اثر رخدادها و عملکردهای طبیعی و انسانی به طور ناگهانی به وجود میآید؛ مشقت، سختی و خسارت را به یک مجموعه یا جامعه انسانی تحمیل میکند و برطرف کردن آن نیاز به اقدامات و عملیات اضطراری و فوقالعاده دارد. شهر کرمان از نظر لرزه خیزی در پهنه با خطر نسبی زیاد واقع شده است. همچنین در بافت فرسوده شهر کرمان کیفیت نامطلوب طراحی، ساخت و کنترل ساختمانها و تأسیسات حیاتی و وجود ساختارهای نامطلوب و فرسوده شهری در افزایش اثرات زیانبار سوانح طبیعی تأثیرگذار میباشد که ضرورت برنامه ریزی و اقدامات جهت پیشگیری از بحران و یا در صورت وقوع آن، در جهت کاهش آثار مخرب آن مشخص میگردد. این پژوهش به شناسایی معیارهای کالبدی، جمعیتی، مدیریتی، اجتماعی و ریختشناسی مؤثر در مدیریت بحران زلزله در سه پهنه از بافت فرسوده شهر کرمان میپردازد. هدف پژوهش، اولویتبندی این معیارها جهت مقاومسازی این سه پهنه فرسوده در برابر بحران زلزله میباشد. جمعآوری اطلاعات به روش برداشت میدانی، مطالعات کتابخانهای و استفاده از پرسشنامه میباشد. همچنین از روش تحلیل سلسله مراتبی، با کمک نرمافزار Expert Choice در بخش تجزیه و تحلیل اطلاعات استفاده شده است. براساس نتایج به دست آمده، معیار کالبدی مؤثرترین عامل در اولویتبندی مقاومسازی میباشد و پس از آن به ترتیب معیارهای ریختشناسی، جمعیتی، مدیریتی و اجتماعی قرار دارند. بر اساس این اولویتبندی، مبنایست برنامه ریزی در راستای مقاومسازی این سه پهنه فرسوده برای بهبود وضعیت موجود و کاهش آسیبپذیری انجام گیرد

کلمات کلیدی:

مقاومسازی، بافت فرسوده، مدیریت بحران، زلزله، کرمان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/358149>

